

Bruksela, dnia 20.3.2013
COM(2013) 165 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**W kierunku pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej
Wprowadzenie instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności**

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

W kierunku pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej Wprowadzenie instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności

1. WPROWADZENIE

Przebieg procedury

Plan działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej przyjęty w dniu 28 listopada 2012 r.¹ zawierał propozycje krótko- średnio- i długoterminowych środków dotyczących sposobów wzmacniania współpracy i integracji w obszarze finansowym, fiskalnym, gospodarczym i politycznym. Wśród rozwiązań, które miały być wdrożone w krótkim czasie w celu ukończenia budowy ram zarządzania gospodarczego w odniesieniu do koordynacji polityki gospodarczej ogólnie, a w szczególności jednej waluty, znajdowały się ustalenia umowne połączone z mechanizmem solidarności, służące stymulowaniu krajowych reform strukturalnych na rzecz konkurencyjności i wzrostu, których niewdrożenie miałyby skutki uboczne dla innych państw członkowskich, a których wdrożenie przez państwo członkowskie znajdujące się w trudnej sytuacji byłoby konieczne. Celem jest wsparcie państw członkowskich znajdujących się w trudnej sytuacji, która może mieć wpływ na całą strefę euro, w podjęciu niezbędnych reform w ramach instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności, będącego połączeniem ustaleń umownych i mechanizmu wsparcia finansowego, wcześniej niż one same byłyby to w stanie zrobić. W oparciu o plan działania Komisji oraz sprawozdanie czterech przewodniczących w sprawie rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej² w grudniu 2012 r. Rada Europejska przyjęła plan działania na rzecz zakończenia budowy UGW. Do posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2013 r. będą nadal prowadzone prace w obszarach takich jak: koordynacja reform krajowych, społeczny wymiar UGW, w tym dialog społeczny, wykonalność i warunki wzajemnie uzgodnionych umów oraz mechanizm solidarności³. W grudniowym sprawozdaniu czterech prezydentów kwestie ustaleń umownych i finansowego mechanizmu solidarności zostały również rozpatrzone osobno.

Wniosek Komisji

Instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności, zgodnie z wnioskiem Komisji, obejmował koncepcje zarówno wzajemnie uzgodnionych umów, jak i mechanizmu solidarności. Wzajemny związek między tymi dwoma filarami zapewniłby solidarność w formie pomocy finansowej służącej wsparciu zwiększonej odpowiedzialności gospodarczej i dyscypliny budżetowej, które byłyby określone w jasny sposób oraz uwarunkowane w ustaleniach umownych. Instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności opierałby się w szczególności na dwóch filarach:

---

¹ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/archives/2012/11/pdf/blueprint_en.pdf

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/134069.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/134353.pdf, pkt 12.

- ustaleniach umownych, które określiłyby kluczowe działania, jakie zobowiązuje się podjąć państwo członkowskie celem ich wdrożenia wraz z odpowiednim harmonogramem. Działania te miałyby na celu wdrożenie zaleceń kierowanych do poszczególnych krajów, uzgodnionych jako część europejskiego semestru, w szczególności tych, które wynikają z procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej.
- wsparciu finansowym na wdrożenie reform określonych w ustaleniach umownych.

W niniejszym komunikacie przedstawiono warianty oraz pytania służące poznaniu opinii zainteresowanych stron na temat tego, jaki powinien być zakres takiego nowego instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności, które państwa członkowskie mogą się do niego kwalifikować, jak należy go finansować oraz w jaki sposób ma zmieścić się w ogólnym systemie zarządzania gospodarczego w strefie euro i UE. Celem komunikatu jest rozpatrzenie tych kwestii w ramach debaty trwającej obecnie pomiędzy głównymi zainteresowanymi stronami na temat następnych etapów tworzenia UGW, w szczególności pomiędzy Parlamentem Europejskim, państwami członkowskimi i parlamentami narodowymi.

2. INSTRUMENT NA RZECZ KONWERGENCJI I KONKURENCYJNOŚCI: USTALENIA UMOWNE I WSPARCIE FINANSOWE

2.1. Argumenty za instrumentem na rzecz konwergencji i konkurencyjności

Wzajemna zależność państw członkowskich, które wprowadziły wspólną walutę, oznacza, że każde z nich jest w najwyższym stopniu zainteresowane tym, by inne państwa prowadziły solidną politykę budżetową i gospodarczą. Kryzys pokazał, że brak niezbędnych reform lub połowiczne działania w jednym państwie członkowskim mogą mieć negatywne skutki dla innych. Nowe zarządzanie gospodarcze w strefie euro i UE wiąże się z koniecznością zapewnienia, by reformy strukturalne, niezbędne do zlikwidowania głównych słabości w niektórych gospodarkach, zostały zrealizowane i to wcześniej niż miało to ostatnio miejsce. Komisja postrzega to jako instrument służący dostosowaniu się do konkretnych potrzeb wynikających z przynależności do strefy euro. Wspólna przynależność do strefy euro wiąże się z obowiązkiem szybkiej realizacji ukierunkowanych reform. Należy zatem stworzyć dodatkowy instrument służący stymulowaniu i wspieraniu reform, który może również mieć pozytywne skutki dla innych państw w sytuacji, gdy poszczególne państwa członkowskie napotkają trudności.

Wdrażanie przez państwa członkowskie ambitnych reform strukturalnych w skoordynowany sposób, z uwzględnieniem ich znaczenia dla całej strefy euro, może przynieść dodatkowe pozytywne efekty dla wszystkich państw członkowskich, przyczyniając się w ten sposób do trwałego wzrostu gospodarczego, wzrostu zatrudnienia i spójności społecznej. Wysoki poziom zdolności dostosowawczych i konkurencyjności lepiej chroniłby ponadto wszystkie państwa członkowskie przed skutkami pogorszenia koniunktury gospodarczej i pozwoliłby uniknąć powstawania szkodliwych zakłóceń równowagi makroekonomicznej wraz ze związanymi z nią kosztami gospodarczymi i społecznymi.

Obecne ramy nadzoru gospodarczego w UE przewidują już szereg zachęt do wdrażania reform, np. w postaci wspólnych celów do osiągnięcia przez każde państwo członkowskie, regularnie dostarczanych wytycznych w zakresie polityki i nadzoru, nacisku ze strony partnerów oraz wymiany najlepszych praktyk służących tworzeniu otoczenia sprzyjającego

promowaniu konwergencji i konkurencyjności, jak również w postaci bardziej bezpośrednich działań, takich jak sankcje i warunkowość makroekonomiczna.

W planie działania Komisja wyjaśniła, dlaczego uważa, że istniejące ramy powinny zostać rozszerzone w celu wykorzystania specjalnego instrumentu pomagającego państwom członkowskim w podejmowaniu pewnych kluczowych reform poprzez wsparcie finansowe na środki towarzyszące, tak by przewyciężyć ewentualne trudności społeczne i polityczne napotymane w trakcie wdrażania reform. Reformy takie leżą przede wszystkim w interesie realizujących je państw członkowskich, ale są również interesujące dla szerszej pojętej strefy euro i UE: państwo członkowskie znajdujące się w korzystniejszej sytuacji ma pozytywny wpływ na poprawę sytuacji swoich partnerów, a jego decyzja o odłożeniu reform ze względu na negatywne skutki wewnętrzne może odbić się negatywnie na innych partnerach. Wsparcie finansowe w zamian za prawidłowo nakreślony zestaw reform miałyby szczególne znaczenie w przypadku zakłóceń równowagi utrzymujących się w danym państwie członkowskim, mimo jego pełnego podporządkowania się zaleceniom skierowanym konkretnie do niego przez Radę.

W zakres instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności musiałyby wchodzić zabezpieczenia służące ochronie przed ryzykiem pokusy nadużycia wynikającym z przekonania, że opóźnianie reform się opłaca – mogłoby to prowadzić do ich odwlekania aż do chwili, kiedy można liczyć na wsparcie finansowe, jak również zabezpieczenie przed ryzykiem poniesienia poważnych strat spowodowanych oferowaniem zachęt do wdrażania reform, które byłyby wdrażane nawet bez tych zachęt. Ten nowy mechanizm wsparcia finansowego powinien wspierać wyłącznie znaczące reformy o potencjalnych skutkach dla innych państw członkowskich oraz strefy euro i UE jako całości. Mógłby w tym kontekście pomóc w realizacji reform, które w przeciwnym razie nie zostałyby podjęte w normalnej sytuacji lub nie zostałyby podjęte w szczególnej sytuacji z powodu kosztów, jakie przedstawiałyby dla realizującego je państwa członkowskiego, lub też zostałyby zrealizowane później, bądź po kosztach wyższych dla niego samego i reszty strefy euro oraz UE.

2.2. Ustalenia umowne

Zakres: warianty dotyczące uczestnictwa państw członkowskich

Zgodnie z projektem Komisji ustalenia umowne w ramach instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności będą opierać się na istniejących w UE ramach nadzoru. Stanowiłyby ogniwo łączące wytyczne w zakresie polityki, wynikające z zaleceń kierowanych do poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru, z krajowym procesem wdrażania reform strukturalnych.

Zasadnicze pytanie jest następujące: dla których państw członkowskich zostałby ustanowiony instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności. Możliwe warianty są następujące:

- wszystkie państwa członkowskie strefy euro (z wyjątkiem państw objętych programem dostosowań makroekonomicznych⁴),

---

⁴ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej,
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0819:FIN:PL:PDF>

- należy również znaleźć rozwiązania, by pozwolić państwom członkowskim spoza strefy euro na przystąpienie do ustaleń umownych, w szczególności państwom członkowskim przygotowującym się do przyjęcia euro, uwzględniając stopień zaawansowania ich przygotowania.

Inną zasadniczą kwestią do rozwiązania jest określenie, kiedy instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności powinien być uruchamiany. Możliwe warianty są następujące:

- instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności byłby dostępny dla wszystkich uczestniczących państw członkowskich.
- instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności byłby stosowany, kiedy uczestniczące państwo członkowskie zostałoby objęte procedurą dotyczącą zakłóceń równowagi makroekonomicznej. Czy uczestnictwo powinno być wówczas dobrowolne czy obowiązkowe?
- Czy instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności powinien być uruchamiany wobec danego państwa członkowskiego na zaproszenie Komisji?

Jakich reform powinien dotyczyć ten instrument?

W zależności od wybranego zakresu istnieją różne warianty wdrażania nowego instrumentu. Przykładowo:

- W przypadku dobrowolnego uczestnictwa państwa członkowskie przedstawiałyby plan dla konkretnego zestawu reform, wraz z jasnymi terminami w oparciu o odpowiednie zalecenia skierowane pod jego adresem⁵. Stanowiłyby podstawę dla ustaleń umownych.
- Jeżeli nowy instrument miałby zastosowanie do państw członkowskich strefy euro, spełniając funkcję zapobiegawczą w ramach procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, proponowane reformy powinny uwzględniać zalecenia skierowane w ramach tej procedury, a w szczególności działania mające na celu rozwiązanie problemów z konkurencyjnością, promowaniem stabilności finansowej i poprawą funkcjonowania rynku zatrudnienia oraz rynku produktów i usług, a tym samym zdolności dostosowawczych gospodarki.
- W przypadku państw członkowskich strefy euro objętych procedurą dotyczącą nadmiernego zakłócenia równowagi, w celu uniknięcia dublowania się narzędzi nadzoru (obowiązkowy) plan działań naprawczych zastępowałby ustalenia umowne. W tym przypadku instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności przyspieszyłby skorygowanie zakłóceń. Procedura ustanawiania planu działań naprawczych, a także mechanizm monitorowania jego realizacji, odpowiadałyby procedurze określonej w rozporządzeniu (UE) nr 1176/2011 w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania.

Pytania do konsultacji

- Do jakich państw członkowskich powinien stosować się instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności?

⁵ Przyjęte przez Radę w kontekście europejskiego semestru.

- Na jakim etapie należy instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności uruchamiać?
- Jaki rodzaj reform kwalifikowałby się do wsparcia instrumentem na rzecz konwergencji i konkurencyjności? Czy powinien istnieć próg, jeśli chodzi o zakres i znaczenie reform, aby móc skorzystać ze wsparcia? Czy zgadzają się Państwo z kategoriami opisanymi powyżej? Jeżeli tak, dlaczego? Jeżeli nie, dlaczego?
- Czy widzą Państwo inne sposoby określenia reform, które mogłyby być objęte wsparciem, w zależności od sytuacji różnych państw członkowskich, które byłyby objęte nowym instrumentem?

Procedura

Podobnie jak w przypadku istniejących mechanizmów monitorowania i nadzorowania plany reform państw członkowskich byłyby oceniane przez Komisję. Ocena dotyczyłaby zwłaszcza wyboru proponowanych środków, dodatkowych wysiłków na rzecz reform oraz tego, w jakim stopniu mogą one służyć zlikwidowaniu słabości gospodarczych wskazanych w zaleceniach dla tego kraju. Ocenie podlegałyby również potencjalne uboczne skutki dla innych państw członkowskich, jak również wykonalność realizacji, także w świetle proponowanych terminów. Ocena oczekiwanego wpływu obejmowałaby, w stosownych przypadkach, ich wpływ na długookresową stabilność finansów publicznych oraz ich skutki społeczne.

Na podstawie dokonanej oceny Komisja podejmowałaby negocjacje z danym państwem członkowskim co do szczegółów planu przed przedstawieniem Radzie formalnego wniosku w sprawie zatwierdzenia ustaleń umownych. Reformy, które miałyby być wspierane, byłyby różne w zależności od indywidualnej sytuacji wnioskującego państwa członkowskiego – niektóre z nich wdrożyłyby je szybko, a niektóre potrzebowałyby kilku lat na pełne wdrożenie.

Rada zatwierdzałaby (ewentualnie ze zmianami) konkretne działania proponowane wraz z uzgodnionym harmonogramem. Jeżeli wnioskującemu państwu członkowskiemu i Komisji nie udałoby się osiągnąć porozumienia lub jeżeli Rada nie zaakceptowałaby dokonanych uzgodnień, ustalenia umowne nie zostałyby zawarte, a tym samym nie byłoby możliwości udzielenia wsparcia finansowego.

Komisja monitorowałaby wdrożenie ustaleń umownych corocznie w ramach europejskiego semestru, a państwa członkowskie informowałyby o poczynionych postępach w swoich krajowych programach reform. Komisja dokonywałaby oceny postępów we wdrażaniu reform oraz adekwatności uzgodnionych planów reform w świetle zmian sytuacji gospodarczej oraz wyzwań, przed którymi stałoby dane państwo członkowskie. W razie potrzeby zarówno Komisja, jak i dane państwo członkowskie, mogłyby proponować zmiany w ustaleniach umownych, co oznaczałoby konieczność wznowienia negocjacji.

Ponieważ można się spodziewać, że środki uwzględnione w ustaleniach umownych będą obejmować plany zasadniczych reform polityki gospodarczej w rozumieniu planowanego procesu koordynacji *ex ante*, powinien istnieć silny związek między tymi dwoma instrumentami. Z tego względu Komisja rozpoczyna jednocześnie konsultacje na temat koordynacji *ex ante* zasadniczych reform polityki gospodarczej.

Pytania do konsultacji

- Czy zgadzają się Państwo, że proponowane ustalenia umowne powinna negocjować Komisja z zainteresowanym państwem członkowskim?
- Czy zgadzają się Państwo, że powinna decydować Rada?
- Czy zgadzają się Państwo, że zarówno Komisja, jak i zainteresowane państwo członkowskie, powinni mieć prawo do proponowania zmian w uzgodnionych ustaleniach umownych? W jakich okolicznościach?
- Czy zgadzają się Państwo, że powinna istnieć coroczna sprawozdawczość dotycząca ustaleń umownych w ramach europejskiego semestru?

2.3. Demokratyczna legitymacja i rozliczalność

Jednym z głównych celów ustanowienia instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności jest wsparcie państw członkowskich w często trudnym procesie wdrażania poważnych reform niezbędnych do zlikwidowania słabości gospodarczych wskazanych w zaleceniach dla tego kraju. Większe zaangażowanie UE w proces reform oznaczałoby terminowe i aktywne zaangażowanie parlamentów narodowych i innych właściwych zainteresowanych stron w danym państwie.

Państwa członkowskie musiałyby spowodować, by realizacja ustaleń umownych zyskała zaangażowanie krajowe, poprzez włączenie swoich parlamentów narodowych, najlepiej przed przedstawieniem swoich planów z zestawami konkretnych reform. Bez względu na okoliczności parlamenty narodowe powinny być włączone w ten proces przed zatwierdzeniem ustaleń umownych przez Radę. W stosownych przypadkach oraz w zależności od szczególnego charakteru planowanych reform, inne zainteresowane strony, takie jak partnerzy społeczni, powinny być również włączone w ten proces. We właściwych i koniecznych przypadkach przedstawiciele Komisji byliby gotowi uczestniczyć w dialogu z parlamentami narodowymi na temat stosowania instrumentu.

W trosce o zapewnienie demokratycznej legitymacji i rozliczalności na szczeblu UE Parlament Europejski powinien być aktywnie zaangażowany w ten proces. Wziąwszy pod uwagę znaczenie reform, które miałyby być objęte instrumentem na rzecz konwergencji i konkurencyjności, ze względu na prawidłowe funkcjonowanie UGW jako całości, przedstawiciele Komisji byliby gotowi uczestniczyć w dialogu z Parlamentem Europejskim, zawsze gdy byłoby to konieczne. Należałoby przewidzieć ustalenia dotyczące dialogu z przedstawicielami Rady i państw członkowskich.

Pytania do konsultacji

- W jaki sposób parlamenty narodowe powinny być zaangażowane w decyzje dotyczące ustaleń umownych?
- W jaki sposób powinny odbywać się konsultacje z innymi krajowymi zainteresowanymi stronami? Z kim innym poza tym należy jeszcze przeprowadzić konsultacje? Na jakim etapie procesu?
- W jaki sposób przedstawiciele Komisji powinni być zaangażowani w dialog z parlamentami narodowymi dotyczący ustaleń umownych?
- W jaki sposób przedstawiciele Rady i odnośnego państwa członkowskiego powinni być dostępni, aby uczestniczyć w dialogu z Parlamentem Europejskim dotyczącym ustaleń umownych? Na jakim etapie procesu?

3. WSPARCIE FINANSOWE NA RZECZ LATWIEJSZEGO WDRAŻANIA REFORM

W planie działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej UGW Komisja uznała, że konieczne będzie wsparcie finansowe do pomocy we wdrażaniu reform strukturalnych. Jeden z wariantów przewiduje, że wszystkie uczestniczące państwa członkowskie wnoszą wkład do finansowego mechanizmu wsparcia. Komisja rozważa różne warianty, również w odniesieniu do obowiązku wnoszenia wkładu do nowego mechanizmu – mógłby być on obowiązkowy dla wszystkich uczestniczących państw członkowskich, obowiązkowy dla wszystkich państw członkowskich strefy euro niezależnie od tego, czy wnioskuje o skorzystanie z niego itp. Bez względu na wybrany wariant mechanizm mógłby opierać się albo na ukierunkowanych wkładach, np. kluczu DNB, albo na wpływach z nowych konkretnych ukierunkowanych na ten cel zasobów. Komisja przewiduje, że mechanizm ten zostałby włączony do budżetu UE jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel. Co oznacza, że nie byłyby one objęte pułapami ustanowionymi w rozporządzeniu dotyczącym wieloletnich ram finansowych. Mechanizm byłby zdefiniowany w nowym akcie prawnym definiującym potencjalnych beneficjentów (np. tylko wnoszące wkład państwa członkowskie) i zezwalającym na dokonywanie wydatków. Komisja przewiduje, że zakres mechanizmu byłby na początku ograniczony. Mógłby się on w miarę upływu czasu i zebranych doświadczeń rozszerzyć, jeżeli udowodniłby, że stanowi skuteczną i racjonalną pod względem kosztów drogę promowania reform. Po wprowadzeniu w życie takiego mechanizmu, konieczne będzie ustanowienie szczegółowych zasad jego funkcjonowania. Komisja rozważa różne warianty, w tym płatność sum ryczałtowych, które byłyby przydzielane na każde ustalenia umowne, np. poprzez wsparcie budżetowe. Określenie i wykorzystanie przedmiotowych kwot i wydatków zależałoby od ściślejszych warunków opisanych w ustaleniach umownych. Warunkowość byłaby związana z wdrożeniem uzgodnionych reform, ale nie z osiągnięciem konkretnych wyników gospodarczych wiążących się z tymi reformami. Wsparcie finansowe stanowiłoby również wzmocnienie społecznego wymiaru UGW. Na przykład wkłady finansowe państw członkowskich mogłyby służyć modernizacji systemów kształcenia zawodowego lub zwiększeniu skuteczności aktywnej polityki rynku zatrudnienia, ale nie mogłyby być bezpośrednio związane z celem polegającym na zatrudnieniu określonej liczby osób.

Nowy instrument finansowy musiałby być konsekwentny, spójny i uzupełniający w stosunku do istniejących instrumentów, takich jak fundusze strukturalne, a w szczególności Europejski Fundusz Społeczny. Wartość dodana tego instrumentu finansowego to wspieranie działań, które dostarczają ukierunkowanego, ograniczonego w czasie i szybkiego wsparcia. Ma to kluczowe znaczenie w kontekście warunkowości makroekonomicznej przewidzianej w ramach funduszy strukturalnych na okres 2014-2020.

Celem zmaksymalizowania możliwego wpływu wsparcia finansowego, Komisja rozważa, aby było ono przyznawane z góry w chwili osiągnięcia porozumienia w sprawie ustaleń umownych i wypłacane w regularnych transzach bądź w transzach zgodnych z uzgodnionym harmonogramem realizacji reform. Udzielenie wsparcia finansowego byłoby uzależnione od pełnego i terminowego wdrożenia reform określonych w ustaleniach umownych. Komisja może wystosować ostrzeżenie i zaproponować nowy harmonogram, jeżeli wnioskujące państwo członkowskie nie przestrzegало „umowy”, która powinna pozwolić mu na skorygowanie wszelkich niedociągnięć. Jeżeli „umowa” nadal nie jest przestrzegana, wsparcie finansowe jest odbierane. Opis uchybień będzie zawarty w rocznej ocenie Komisji, a w zależności od wagi tych uchybień może nastąpić zawieszenie płatności. Podobne ustalenia mogą mieć zastosowanie w przypadkach, w których wdrożone już reformy zostałyby anulowane lub przyjęto by środki anulujące skutki poprzednio uzgodnionych reform.

Pytania do konsultacji

- Czy zgadzają się Państwo, że instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności potrzebuje nowego instrumentu finansowego?
- Czy zgadzają się Państwo, że powinien on znaleźć się w budżecie UE, ale nie być objęty pułapami ustanowionymi w rozporządzeniu dotyczącym wieloletnich ram finansowych, jak to opisano powyżej? Jeżeli nie, co by Państwo proponowali?
- Czy zgadzają się Państwo, że mechanizm finansowy powinien być finansowany z wkładów bezpośrednich od państw członkowskich? Czy wszystkie państwa członkowskie strefy euro muszą mieć obowiązek wnoszenia wkładu?
- Czy zgadzają się Państwo, że należy znaleźć konkretne zasoby finansowe do finansowania mechanizmu? Czy mają Państwo inne propozycje?
- Czy zgadzają się Państwo, że tylko państwa członkowskie, które wnoszą wkład finansowy, powinny móc korzystać z finansowania?
- Czy zgadzają się Państwo, że niewdrożenie uzgodnionych reform w prawidłowy sposób może prowadzić do zawieszenia płatności?

4. DALSZE DZIAŁANIA

W oparciu o dalsze dyskusje z Parlamentem Europejskim i Radą Komisja przestawi wniosek w trakcie 2013 r.